

Sluit onze natuur niet op, geef ons ruimte

Maatregelen ten bate van het klimaat en

Vlaamse regering, neem maatregelen nu! Stop met afbouw natuurbeleid!

Doe mee met onze campagne ***Sluit de natuur niet op.***

Margriet Vos en Ronald Jacobs, 30 juli 2026

Klimaat op hol

De woorden van een spoeddokter op TV tijdens de dodelijke hittegolf van eind juni zinderen na: *"We geven miljarden uit aan defensie voor een potentieel risico, is het dan niet te verantwoorden om zonder uitstel te investeren in het echte risico van het klimaat?"*

De gevolgen van de klimaatverstoring volgen elkaar op als in een rollercoaster. Van modderstromen en overstromingsrisico's in het ene seizoen naar ongeziene hittegolven in de zomer en rivieren die droogvallen. De gevolgen zijn niet alleen voor de natuur rampzalig, maar evenzeer voor de mens en de samenleving. Bij de voorbije opéénvolgende hittegolven zagen we overbelaste spoeddiensten en een recordaantal hittedoden. Ondertussen bedreigt de droogte de natuur, de landbouw en de watervoorziening. In de Ardennen stond de bovenloop van de Semois quasi droog. Forellen sterven als het water warmer is dan 22°C en snoeken bij 27°C. Ook bij ons staan poelen en greppels droog. Het waterniveau van de Rijn is zodanig gezakt dat scheepvaarttransport nog nauwelijks mogelijk is, wat ook consequenties heeft voor onze Vlaamse economie. Aan onze kust brandden de duinen en in Limburg waren er bos- en heidebranden.

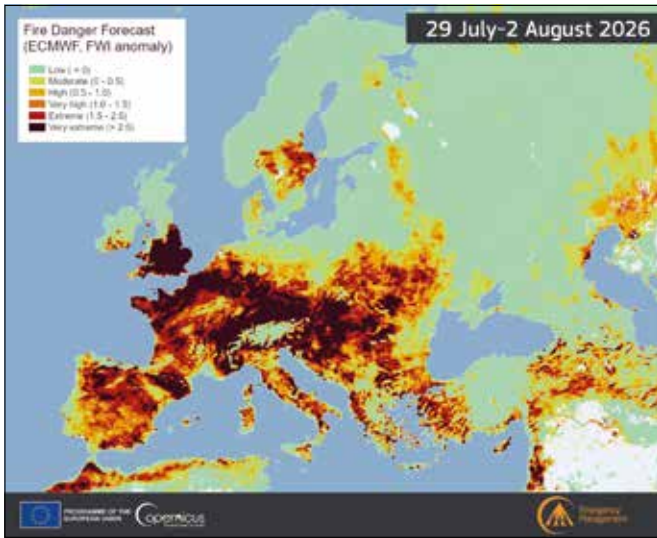
Nabij Parijs brandde het iconische Forêt de Fontainebleau, één van de eerste bosreservaten in Europa. Het is duidelijk dat de bosbranden niet louter een mediterrane en Zuid-Europese fenomeen zijn. Rond Bordeaux moesten tienduizenden mensen in sneltempo worden geëvacueerd en ook in Spanje was het een inferno. Eind juli waren alles bij elkaar in Frankrijk en Spanje alleen al zo'n 300.000 mensen op de vlucht moeten slaan voor de vlammen. En dan spreken we nog niet over branden in de rest van Europa. In de EU was op dat ogenblik al 434.976 ha bos door brand vernietigd. Dat is de oppervlakte van praktisch een derde van Vlaanderen. En de gegevens van augustus moet nog komen.

De meeste branden blijken door mensen veroorzaakt te zijn, maar door de toenemende hitte en droogte vanwege de klimaatverandering, zijn ze veel heviger, verspreiden zich veel sneller en over veel grotere oppervlaktes, met veel meer schade voor mens en natuur als gevolg en tonnen extra CO₂ die de lucht in wordt geblazen. Ingrepen uit het verleden maken de zaak nog erger zoals in de omgeving van Bordeaux waar nat moerasland drooggelegd werd

■ De Getevallei van de gewestgrens in Hoegaarden tot de provinciegrens met Limburg is één aaneenschakeling van kleine- en grote natuurgebieden: Hoegaardse Getebeemden, Tiens Broek, Laterbroeken, Doysbroek, Grote Gete van Linter en Zoutleeuw en Aronst Hoek. Samen meer dan 850 ha beheerd natuurgebied nodig voor herstel waterhuishouding, klimaatbuffering en ontwikkeling biodiversiteit. Leefgebied van de bedreigde wulpen en in 2026 succesrijk broedgeval van de rode wouw. Als de huidige voorgenomen maatregelen in het verleden ingang zouden gevonden hebben, zou dit unieke natuurcomplex nooit uitgebouwd zijn geweest, want ook deze vallei is op de gewestplannen van 50 jaar geleden aangeduid als agrarisch gebied. Foto Pieter-Jan Alles

n natuurherstel dulden geen vertraging

■ Juli 2026 kaart van de gebieden in Europa die vanwege de hitte en droogte groot gevaar liepen op bosbranden.
Bron: The European Forest Fire Information System (EFFIS), zie: <https://forest-fire.emergency.copernicus.eu>

en beplant met zeer brandbare naaldbomen. Ook hier bij ons gebeurde dat. Denk aan Averbode Bos en Heide dat door de familie de Merode indertijd volgeplant werd met naaldhout en zwaar ontwaterd door de aanleg van diepe sloten. Mede onder impuls van onze vereniging werd het gebied beschermd en kon Natuurpunt inzetten op het herstel van de waterhuishouding en de historische vennen. De monotone naaldboudbestanden zijn teruggedrongen en vervangen door loofhoutbos, een zegen voor de biodiversiteit en gelukkig ook minder brandbaar.

Bij het ter perse gaan van dit tijdschrift (16 augustus) branden bij ons in België de Hoge Venen. Bijna 3.000 hectare natuurgebied is al in de as gelegd en meerdere dorpen zijn geëvacueerd.

We kregen een getuigenis van één van onze actieve leden, Julien Chaubet, die op vakantie was in het Spaanse Bédar. Met zijn akkoord geven we hierna zijn verhaal weer. Dit aangrijpend verslag doet ons beseffen hoe urgent en nabij

het probleem is. We mogen niet langer aanvaarden dat de politiek wegkijkt van de natuur- en klimaatproblematiek, en daardoor onze gezondheid en de leefbaarheid verder op de helling zet.

Waterarm Vlaanderen!

Uit het Europees rapport (Europe's state of water 2024) blijkt dat 71% van de Belgische grondwatervoorraden overgeëxploiteerd zijn en dat we in Vlaanderen in een meer dan kritieke situatie verkeren. Vlaanderen behoort tot de meest waterschaarse regio's van Europa door een hoge bevolkingsdichtheid, hoge verhardingsgraad die infiltratie verhindert en hoog verbruik van water door landbouw en industrie. We zijn sterk afhankelijk van regen. Als die lang uitblijft, zeker in combinatie met hittegolven verhevigd door de klimaatopwarming, dreigen we in de problemen te komen.

Komt daar nog bij dat van alle natte natuur die hier vroeger voorkwam, en die mee zorgde voor wateropslag en -buffering, 75% is verdwenen. Die 'wetlands' en valleien zijn drooggelegd via het aanleggen van drainage, grachten, het rechtekken en indijken van rivieren met als enige bedoeling het water zo snel mogelijk af te voeren naar waterlopen en de zee. Ongeveer alle valleien zijn gedraineerd door kilometers ondergrondse drainagebuizen in allerlei formaten en vaak in meerdere lagen boven elkaar die constant het zo nodige grondwater afvoeren naar steeds dieper uitgegraven beken en rivieren. Ook vele landbouwbodems zijn door het gebruik van zware machines zodanig compact geworden dat ze nog nauwelijks waterdoorlaatbaar zijn, wat samen met de steeds groter wordende akkerpercelen zorgt voor nog meer afstroming. Er wordt ook roofofbouw gepleegd op ons grondwater door de vele, vaak illegale grondwaterwinningen vooral in de landbouw. Onze grondwaterreserves worden op die manier al decennialang weggepompt, vaak met eeuwigdurende vergunningen en zonder noemenswaardige controle of toekomstgericht beleid.

Het resultaat van dit alles: er is minder water beschikbaar per persoon in Vlaanderen dan in Spanje of Griekenland. En als het dan regent – en door de klimaatverandering krijgen

■ Terwijl er intussen een structureel probleem is met extreme droogte, wordt in onze valleien nog constant permanent grondwater afgevoerd via een onvoorstelbaar omvangrijk ondergronds netwerk aan drainagebuizen in verschillende maten en met verschillende diameters. Deze systematische drainering van nagenoeg alle valleien in Vlaanderen is mee verantwoordelijk voor de waterschaarste. Wegnemen van drainage is één van de meest effectieve maatregelen voor herstel grondwatertafel. Hier in het beheerde natuurgebied Paddepoel-Velpvallei. Miljoenen liters water worden nu in het gebied en de ondergrond vastgehouden. Foto Natuurpunt Velp-Mene

Sluit onze natuur niet op, geef ons ruimte

we steeds vaker extreme neerslagperiodes – zien we dorpen en landerijen overstroomd. Cycli van droogte gevolgd door piekneerslag worden steeds frequenter.

Ook dat nog: bedenkelijke kwaliteit van onze waters

En dan moeten we het toch even hebben over de kwaliteit van onze open waters. De Europese Kaderrichtlijn Water verplicht de landen om in 2027 schoon en ecologisch gezond water te hebben. In Vlaanderen heeft slechts 1 van de 195 rivieren, meren, beken en kanalen een goede waterkwaliteit. De oorzaken van vervuiling zijn gekend: te veel mest (nitraten), te veel pesticiden, te veel schadelijke chemische stoffen geloosd door de industrie. Het meest recente probleem is dat van de PFAS-waarden in onze waterlichamen en soms zelfs in ons drinkwater. En daarnaast is er de bacteriologische kwaliteit die kan aangetast worden – zeker in tijden van droogte wanneer het water te weinig verdund wordt – door afvalwater afkomstig van rioleringen die rechtstreeks en ongezuiverd in onze waterlopen lozen en niet op riolering aangesloten gebouwen. Bij hitte en droogte krijg je bovendien meer algengroei zoals van giftige blauwalgen.

Klimaatwetenschapper J.J. van Ypersele is boos: natuur en klimaat zijn geen beleidsprioriteiten meer

Je zou dus verwachten dat de overheid zwaar inzet op herstel van de natuur en waterhuishouding. In de realiteit zien we echter dat zowel het Vlaamse als het Europese beleid neigen naar het uitspreiden van de spanningen in

de tijd en zelfs het uitstellen, versoepelen of afzwakken van de bestaande natuur- en klimaatmaatregelen.

De internationaal gerenommeerde klimaatwetenschapper Jean-Jacques van Ypersele sprak n.a.v. de extreme hittegolf en de vele hittedoden zijn verontwaardiging uit over het gebrek aan politieke aandacht en daadkracht om de oorzaken aan te pakken (26 juli RTL):

"We wisten dat dit eraan kwam, en we weten wat we eraan moeten doen. Maar wat zien we? Dat de Europese Green Deal op vraag van industriële lobby's afgezwakt wordt en dat het Europese CO₂-handelsstelsel vertraagd wordt. Schokkend vind ik dat... Dus ja, ik ben boos, op alle politieke leiders die veel te weinig aandacht hebben gegeven aan het klimaatprobleem. Niet alleen op korte termijn maar ook op de lange."

We stellen vast dat ook het Vlaamse beleid zich meer en meer terugtrekt en steeds minder ambitie ten toon spreidt voor het natuurbeleid. De Vlaamse Regering en de verenigde lobbygroepen van landbouw en industrie lobbyen om Europese natuur- en milieuverplichtingen af te zwakken, telkens met het perfide argument dat Vlaanderen een dichtbevolkte regio is. Dat is de wereld op zijn kop. Dus onze bevolking heeft minder recht dan de rest van Europa op goed functionerende ecosystemen met zuiver water, gezonde lucht, veerkrachtige natuur en hittebestendige stedelijke milieus. Juist omdat we dichtbevolkt én welvarend zijn, zouden we bij de koplopers moeten horen van een ambitieus en toekomstgericht natuur- en milieubeleid.

■ Trilveen in Vorsdonkbroek. Trilveen vormt niet alleen een belangrijk leefgebied beschermd door de Europese Habitatrichtlijn, maar als veen is het ook essentieel voor de klimaatbuffering. Veen vormt – tenminste als het nat blijft – één van de meest efficiënte opslagbodems voor CO₂. In het kader van de Europese Natuurherstel is de Vlaamse overheid gehouden tot veenherstel. Vele van deze veenbodems liggen in onze polders en in onze valleien maar de voorgenomen maatregelen zouden daar de uitvoering van vastgesteld Europees beleid onmogelijk maken. Foto Luc Vervoort

■ Broekbossen in de vallei van de Vondelbeek/Snoekengracht Boutersem. De diepe insnijding en uitgraving van de Vondelbeek waardoor het uittredend grondwater afgevangen werd, leidde tot een verruigde vegetatie en verdroging van het veen. Via het project Waterlandschap 2.0 in de Velpevallei kon Natuurpunt over de hele loop van de beek in het reservaat de drainage opheffen, de waterloop verontdiepen en 'leaky dams' (doorlatende dammen) plaatsen. Het water wordt nu langer vastgehouden en de bruine ijzerhoudende kwel komt tijdens grote delen van het jaar terug aan de oppervlakte, zoals je hier kan zien. Het broekbos met zijn typische flora kan zich herstellen en het veen wordt behoed voor verdere uitdroging. Foto Natuurpunt Velpe-Mene

30% natuur is nodig

En dat terwijl Vlaanderen niet alleen een waterarme maar ook een zeer natuurarme regio is. Met heel wat goede wil kan een slordige 14% van het Vlaamse territorium als natuur gedefinieerd worden en die verkeert dan nog in een allesbehalve goede staat van instandhouding. De Europese Natuurherstelwet stelt echter 30% van de landsoppervlakte voorop om de achteruitgang van de natuurlijke systemen te stoppen en om Europa weerbaar te maken voor de toekomstige uitdagingen. Dit doen we door de biodiversiteit te herstellen, het klimaat te beschermen en de voedselzekerheid te waarborgen. Naast het klimaat is het biodiversiteitsverlies één van de grootste risico's voor de wereldeconomie. Zonder gezonde ecosystemen komen landbouw, waterbeschikbaarheid, voedselproductie, onze gezondheid en de leefbaarheid in gevaar.

Het Belgian Climate Risk Assessment op haar beurt benadrukt dat de toename van de risico's (hittegolven, overstromingen, droogte) en hun domino-effect op de natuurlijke en sociaaleconomische systemen ook in België een directe bedreiging vormen voor de veiligheid en stabiliteit van de samenleving. Deze onderling verbonden risico's hebben tegelijkertijd gevolgen voor de gezondheid, de infrastructuur, de economie en de sociale cohesie, en kunnen, indien ze niet worden beheerst, de nationale veerkracht aanzienlijk verzwakken.

Vlaams natuurherstelplan zonder ambitie

Op basis van de Europese Natuurherstelwet moet elke lidstaat een eigen natuurherstelplan indienen bij de Europese Unie. Ook hier sleept Vlaanderen met de voeten: het haalt de deadline van september niet. En wat nu al voorligt, krijgt van begin tot einde een minimalistische invulling. Natuur- en milieumaatregelen worden in Vlaanderen aanzien als van "moetens"; iets wat moet (van Europa). Het Vlaamse beleid heeft hier zelfs een naam voor "no goldplating", waardoor we finaal geconfronteerd blijven met een water- en natuurarm Vlaanderen.

Blue deal-plan in slow motion gezet

Een concreet actieplan en voorzichtige aanzet van de Vlaamse overheid om waterschaarste en -overlast tegen te gaan en de waterkwaliteit te verbeteren, is de Blue Deal. De middelen die daarvoor ingeschreven zijn, werden bij de aanvang van de huidige regeerperiode teruggeschroefd, volstaan absoluut niet en wat voorzien is, wordt onvoldoende benut of niet efficiënt genoeg besteed. Door het verschuiven naar de tweede helft van de legislatuur is er veel tijd verloren gegaan. Nu wordt alles doorgeschoven naar overlegforums, de zogenaamde gebiedscoalities, om lokale Blue Deals te realiseren. Daarin zitten lokale besturen, landbouwers, natuurorganisaties en burgers samen, met als resultaat vaak eindeloos gepalaver en de onmogelijkheid om tot de nodige doortastende maatregelen te komen. Onze Regionale Vereniging Natuur en Landschap zit in meerdere Blue Deal-coalities in Oost-Brabant. Samen met de betrokken afdelingen zullen we ons uiterste best doen om de middelen te laten inzetten waarvoor ze bedoeld zijn: water en natuur en duidelijke resultaten op het terrein.

Lopend programma natuuraankopen gefnuikt door beperking budget en geen aankopen meer in natte valleigebieden die agrarische bestemming hebben

Momenteel stokken de natuurrealisaties op het terrein doordat quasi geen budget meer beschikbaar gesteld wordt voor aankopen buiten de Europese Habitatgebieden en voor bosuitbreiding, zelfs niet voor aankopen in planologisch beschermde natuur. Sinds deze minister kunnen er ook geen gesubsidieerde natuuraankopen meer gebeuren in agrarisch gebied op de gewestplannen (zie campagne p. 5-7).

Dit beleid maakt dat gesubsidieerde aankopen voor natuurversterking in valleien zoals bijvoorbeeld de Gete- en Velpevallei nu niet meer mogelijk zijn. En net daar zijn de grootste winsten te boeken voor de realisatie van natte natuur en klimaatbuffering zonder dat dit op enige wijze een impact heeft op ruimte voor toekomstgerichte landbouw.

Sluit onze natuur niet op, geef ons ruimte

■ **Heraansluiting Demermeander.** ©Aertssen.
Zie: www.sigmaplan.be/nl/projecten/demermeanders.
In het kader van het Sigmaplan werd in eerste fase een reeks meanders hersteld in de Demersectie tussen Diest en Aarschot. Recent zijn ook in de Demersectie van Aarschot tot Werchter een reeks riviermeanders terug aangesloten. De eerste uitgevoerde werken leverden bij de monitoring al direct belangrijke resultaten voor het zeldzame visbestand op. De verhoogde drempels in de meanders dragen bij aan de vertraging van de afvoer en de waterretentie en aan het voorkomen van de verdroging in de vallei.

Meer natuur en herstel van de waterhuishouding zijn onze belangrijkste bondgenoten in de strijd tegen de klimaatverandering

De oplossing ligt in een globale benadering: natuurherstel, ruimte voor rivieren en water, herstel van hydrologische systemen en het zoveel mogelijk stroomopwaarts ophouden van het water. Ruimte voor de rivier en robuuste valleisystemen gaat goed samen met een krachtig natuurherstel. De verhoging van de hydraulische ruwheid in het landschap om water op te houden gaat op zijn beurt goed samen met een dooradering van het landschap met bufferzones, struwelen, hagen, houtkanten.

Natuurgebieden en herstelde sponslandschappen bufferen overstromingen en vangen droogte op. Neem nu het **Wetlandplan van Natuurpunt**. Het doel is om tegen 2027 1.500 hectare natte natuur te herstellen in 18 gebieden in Vlaanderen. Natuurpunt is erin geslaagd om dankzij gerichte herstelprojecten op minder dan 2 jaar tijd jaarlijks al de hoeveelheid water van bijna 900 olympische zwembaden opnieuw in de grond te laten trekken in plaats van dat rechtstreeks naar zee te laten vloeien via onze waterlopen. Terwijl elders de droogte toeslaat, blijft het in de herstelde natte natuurgebieden nog steeds behoorlijk drassig. Ze houden water vast en laten het in de bodem sijpelen waardoor de grondwaterreserves worden aangevuld. Zie: www.natuurpunt.be/nieuws/wetlandplan-van-natuurpunt-redt-elk-jaar-meer-dan-2-miljard-liter-water

Ook bij ons in Oost-Brabant wordt met man en macht gewerkt aan het herstel van de waterhuishouding in de **valleien van Demer, Gete en Velpe**. In de voorbije twee jaar werden ettelijke hectaren valleilandschap ontdaan van de drainages (Velpevallei en Rozendaalbeekvallei in Bunsbeek en Vissenaken) en werd de Grote Vondelbeek (Boutersem) volledig verontdiept en het ecohydrologisch systeem van de vallei van Snoekengracht en Vondelbeek hersteld. Helaas blijft de schaal te beperkt waarop dergelijke herstelprojecten tot nog toe kunnen gebeuren.

Een belangrijk project in Demervallei zijn de **Sigmawerken** uitgevoerd door de Vlaamse Waterweg die ons moeten behoeden voor overstromingen. In de jaren 70-80 van vorige eeuw werd door de Vlaamse Overheid de Demer rechtgetrokken, een blunder van formaat die het nieuwe Sigmaplan nu moet terugdraaien. Door de Demer opnieuw meer ruimte te geven in haar vallei via een batterij

van stroomvoerende meanders met een verhoogde rivierdrempel, kan water bij hevige neerslag worden gebufferd. Dat vermindert de kans op wateroverlast stroomafwaarts en creëert tegelijk betere omstandigheden voor de ontwikkeling van natte natuur. In een eerste fase werden de meanders hersteld in de sectie tussen Diest en Aarschot. Zeer recentelijk zijn ook tussen Betekom en Werchter opnieuw zes historische meanders succesvol heraangesloten. De oevers zijn hersteld en de natuur krijgt de ruimte om zich organisch te ontwikkelen rond deze nieuwe rivierlopen.

Stedelijke natuur en groen meer dan ooit nodig

Niet alleen natte natuur verdient meer aandacht en ruimte, ook de natuur daarbuiten. In onze versteende steden is er dringend nood aan meer groen en (open) water die voor de noodzakelijke verkoeling bij de stijgende zomertemperaturen kunnen zorgen om het hitte-eilandeffect te temperen. Hermeandering en openlegging van ingekokerde rivieren, zoals mede onder impuls van onze vereniging in Leuven (project de 'Dijle levend door

■ **Dijle levend door Leuven.** Open water zorgt voor verkoeling in de stad. Nu de hittegolven het nieuwe normaal dreigen te worden, zijn waterpartijen en stedelijk groen een absolute noodzaak. De Europese natuurherstelwet mikt ook op versterking van het stedelijk groen, naast herstel in goede staat van de Europese Habitatgebieden en van de biodiversiteit gebonden aan akkers. Spijtig genoeg toont Vlaanderen weinig ambitie bij de invulling van de Europese doelstellingen. Foto facebook VMM

■ **Pertseveld in Mene-Jordaan te Hoksem.** Dit is een hellende, zeer erosiegevoelige valleiflank met dagzomende Gobertange die werd verworven in het kader van ruilverkaveling Willebringen. Nu reeds barstend van de biodiversiteit, met een massa marjolein, bijenorchis en vele zeldzame solitaire bijen. De populatie van het dwergblauwtje van Rosdel (enige populatie in Vlaanderen) is zich ook aan het vestigen in het Pertseveld. Kortom, binnen enkele jaren krijg je hier een gelijkaardige soortenrijkdom als nu in Rosdel. Maar ook hier weer: op het gewestplan van dan 50 jaar geleden heeft het gebied de bestemming agrarisch gebied gekregen. Als de voorgenomen maatregelen van minister Brouns doorgang vinden, zou dit niet kunnen gerealiseerd worden. Foto Paul Van Nuffel

Leuven' sinds 1996), Diest (Demer) en Tienen (Gete) gebeurd of gepland is, en het vergroenen van de oevers geeft een belangrijke winst: ze kunnen fungeren als corridor en overlevingsplaats van fauna en flora. Hier speelt de synergie tussen biodiversiteitsbeleid en klimaatbuffering, waterretentie en stedelijke leefbaarheid. De Regionale steunt haar afdelingen in Leuven, Tienen, Diest en Aarschot in hun streven naar meer natuur in en rond de stad, en meer concreet de recentelijke initiatieven tot uitbouw van natuurgebieden in stedelijk gebied zoals de projecten Overlo en Bovenlo in Leuven, Aardgat in Tienen of Hagelands Bos in Aarschot.

Buiten valleien zijn er met geïntegreerde oplossingen ook veel winsten te boeken

Open leefgebieden in de drogere sfeer zoals hellinggraslanden en heide spelen eveneens een belangrijke rol in het biodiversiteitsherstel en de klimaatbuffering. In de permanente graslanden is de biodiversiteit per m² het hoogst, vooral van bestuivers, en ze slaan aanzienlijk meer koolstof op dan akkers. In Oost-Brabant heb je heel wat natuurgebieden die tot stand gekomen zijn op de valleihellingen en heuvels met verbluffende resultaten zowel qua soortenrijkdom als door hun rol in het stoppen van de erosie, bv. in de ruilverkavelingen van Hoegaarden, Vissenaken en Willebringen waar de vereniging met veel overleg en inzet erin geslaagd is de broodnodige natuurontwikkeling uit de brand te slepen. Het gaat hier bijvoorbeeld om topnatuurgebieden zoals Rosdel, Zegelberg, Mene-Jordaan en Kop van Koutenveld of Hazenberg, allemaal gelegen in agrarisch gebied op de gewestplannen die intussen dateren van meer dan 50 jaar geleden en voor die regio's nauwelijks natuurgebied voorzagen.

Met de huidige plannen van de Vlaamse Regering zou de uitbouw van natuurgebieden of uitbreidingen ervan zowel in de valleien als daarbuiten niet meer mogelijk zijn behalve in de schaarse groengebieden op de gewestplannen. Herstel van natuur en biodiversiteit, herstel van de waterhuishouding en klimaatbuffering worden daardoor zwaar op de helling gezet. Slachtoffer van dergelijk beleid is niet alleen de natuur, maar dat zijn wij allemaal, onze gezondheid en de leefbaarheid van onze omgeving.

Als bestuur van de Regionale Vereniging Natuur en Landschap, Natuurpunt Oost-Brabant roepen we daarom afdelingen en leden op om mee te doen aan de campagne **SLUIT DE NATUUR NIET OP**. Zie ook p. 5.

Inlichtingen:

npob@natuurpunt.be

Klimaatmars op zondag 11 oktober 2026: allen daarheen!